

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 136/2015
11.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ј., због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката И.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.823/13 од 20.12.2013.године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.305/14 од 12.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 11. фебруара 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ј., адвоката И.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.823/13 од 20.12.2013.године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.305/14 од 12.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.823/13 од 20.12.2013. године, окривљени М.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 3. КЗ и кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне, и то за кривично дело из члана 180. став 1. КЗ казна затвора у трајању од четири године, за кривично дело из члана 185. став 3. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од једне године, а за кривично дело из члана 185. став 1. КЗ казна затвора у трајању од четири месеца, окривљени је на основу одредаба чланова 60. и 63. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 19.01.2011. године до 22.03.2012. године.

На основу члана 196. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да суду надокнади трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити накнадно одређена посебним решењем, те да плати паушални износ од 53.000,00 динара, а на основу члана 87. КЗ од окривљеног је одузет рачунар, серијски број ...

Истом пресудом, на основу члана 355. тачка 2. ЗКП, окривљени М.Ј. ослобођен је од оптужбе да је извршио једно кривично дело обљуба са дететом из члана 180. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.305/14 од 12.11.2014. године, усвајањем жалбе окривљеног М.Ј. и његових бранилаца – адвоката А.Ц. и И.К., пресуда Вишег суда у Београду К бр.823/13 од 20.12.2013. године преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном М.Ј. за кривично дело из члана 180. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од три године, за кривично дело из члана 185. став 3. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од шест месеци, док је за кривично дело из члана 185. став 1. КЗ задржана као правилно утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, након чега је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 19.01.2011. до 22.03.2012. године, док су у престалом делу жалбе окривљеног и његових бранилаца, као и жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ј., адвокат И.К., на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде члана 440. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати Апелационом суду у Београду, измењеном већу, на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Како бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде члана 440. ЗКП, као и због, како то произилази из образложења захтева, повреде члана 17. став 2. ЗКП, које повреде сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић, с.р.